

[Camre.]

debatten omkring universiteternes funktion, i hele debatten omkring også dette lovforslag, har fremlagt så vægtige ting, har udført et så værdifuldt arbejde, at det må være i hele samfundets interesse, at man inddrager Danske Studerendes Fællesråd i en planlægning på dette område. Jeg tror, der er meget væsentlige hensyn at tage til de studerendes gruppe, og jeg tror, at disse hensyn kun kan blive taget ved, at planlægningen af disse retningslinjer sker i et direkte samarbejde med Danske Studerendes Fællesråd.

Samtidig vil jeg gerne have lov til at understrege, at socialdemokratiet finder det meget vigtigt, at en central styring ikke bare bliver en styring for universiteterne, men en central styring, der kommer til at omfatte alle de videregående uddannelser overhovedet.

Sammenfattende kan jeg sige, at vi i socialdemokratiet ikke kan medvirke til gennemførelsen af dette lovforslag. Uddannelsespolitikken må skabe lighed i vort samfund. Denne lovgivning skaber ikke lighed mellem unge fra Øst- henholdsvis Vestdanmark, sådan som socialdemokratiet har ønsket det.

Vi agter fra socialdemokratiets side, så snart vi får magt dertil, at ændre på de fundamentale planer, der ligger i denne lovgivning. Vi vil lægge større vægt på udbygningen i den vestlige del af Danmark, og det er klart næynt i vor mindretalsudtalelse, i hvilket omfang vi ønsker, at takten skal ændres, og jeg har også her givet udtryk for det.

Vi agter naturligvis ikke at rive Roskilde-centret ned, hvis ministeren først har fået stablet murstenene op, men der er under alle omstændigheder en mulighed for at accelerere udbygningen i områderne vest for Store-Bælt. Til dette kommer jo — det må vi erkende — at da der i planerne kun er opereret med gangse universitetsstudier, vil man meget let kunne komme i den situation, inden vi når årstallet 1980, at der er meget, meget større behov end det, prognoserne i dag forudsiger, fordi vi er nået frem til en anden struktur for disse centre, og det vil sige, at de planer, der ligger i dag, kan blive kuldkastet af udviklingen, simpelt hen fordi uddannelsescenterbegrebet kommer til at omfatte en bredere vifte af uddannelser

end det, der ligger i ministerens lovforslag i dag. Og så kan vi måske vende tilbage til at øge antallet af centre. Det kan være, der bliver god mulighed for at bygge et i Næstved inden 1980, og det er muligt, at der kan findes en anvendelse for lokaliteter i Roskilde i samme sammenhæng.

Socialdemokratiet agter at undlade at stemme om dette lovforslag ved tredje behandling, men jeg vil gerne gentage, at vi finder, der er sket en lang række forbedringer, og vi vil gerne, om jeg så må sige, give udtryk for en begrænset taknemlighed for de indrømmelser, som ministeren har givet over for socialdemokratiets synspunkter.

Haunstrup Clemmensen: Det er et meget omfattende udvalgsarbejde, der er udført i denne sag, og det er et overordentlig betydeligt materiale, der er gennemgået og sagligt drøftet i udvalget. Det er heller ikke underligt, at der har været dette store udvalgsarbejde i betragtning af de meget vidtgående både menneskelige og økonomiske aspekter, der er i de problemkomplekser, vi her har til behandling. Alle — ikke kun socialdemokratiet — er enige om, at der endnu ikke er opnået hverken økonomisk eller geografisk ligestilling med hensyn til adgangen til de højere uddannelser, og alle er enige om, at det mål, vi har på disse områder, skal vi stræbe frem imod, så hurtigt som det danske samfund overhovedet magter det.

I betænkningen er der, hvad vist alle må erkende var højst nødvendigt, angivet en køreplan, kan man vel næsten kalde det, for 1970ernes udbygning af universitetscentre. Vi har fra det konservative folkepartis side været af den opfattelse, at 6 uddannelsescentre på længere sigt er en meget, meget stor økonomisk opgave at binde an med, og derfor må jeg måske sige allerede her, at det overrasker mig, at man fra socialdemokratisk side mener, at man oven i købet måske skulle have endnu flere uddannelsescentre i løbet af få år. Jeg skal taktfuldt udtale, at det er ikke det eneste, der ændrer det konservative folkeparti i forbindelse med socialdemokratiets hele stillingtagen og standpunkttagen eller ændrede standpunkttagen i denne sag.

Der er altså grund til at understrege, også i spørgsmålet om universitetscentre, at det er ikke et entydigt og klart og færdigt